

را به بهترین شکل انجام دهیم. دلیل این که هر سال در همایش های بین المللی شرکت می کنیم، این است که با معرفی محصولات خود، تعاملات مان را افزایش داده و نیز برند خود را معرفی کنیم و مهم تر این که در اوج تحریم های بین المللی نام ایران را مطرح کنیم.

۴) در بحث صادرات چه فعالیت هایی داشتید و فعالیت های شما چه میزان ارزآوری داشته است؟

یکی از بهترین روش هایی که می توانیم فناوری صلح آمیز هسته ای کشور را به دنیا معرفی کنیم، صادرات این فناوری است و در این راه بر دیپلماسی علم و فناوری و استفاده از ظرفیت های آن برای توسعه روابط تاکید دارم و معتقدم با ارسال یک محصول دارویی و فناوری خاص در حوزه دارویی و پزشکی، بهترین کمک را در مسیر ارتقای سیاست خارجی انجام داده ایم. ما به شدت پیگیر توسعه و انتقال دستاوردهای حاصل از این فناوری به دنیا هستیم تا اثبات کنیم ایران در این عرصه حرف های فراوانی برای گفتن دارد. برای انتقال فرهنگ و دیدگاه تان لازم نیست خودتان به آنجا بروید، بلکه می توانیم با فناوری خود را معرفی کنیم، بدون آن که هزینه های بالای دیپلماتیک پرداخت کنیم. به دلیل محدودیت های ناشی از تحریم ها در دسترسی به حمل و نقل هوایی، نتوانسته ایم در حوزه صادرات چندان تاثیرگذار باشیم اما در حد توان، محصولات خود را در حوزه فناوری صلح آمیز در دنیا عرضه کرده ایم.

از منظر دیگر، هدف مادر بحث صادرات، فقط ارزآوری نبوده است، بلکه به دنبال رقابت بوده ایم. به دلیل این که در داخل کشور تولیدکننده انحصاری هستیم؛ تنها راهی که می توانستیم محصولات خود را از لحاظ کیفی ارتقا دهیم، این بود که شانه به شانه رقبای مان حرکت می کردیم و به خارج از کشور می رفتیم. در این مسیر تحت فشار فراوانی قرار گرفتیم تا بتوانیم با شرایط خاص کشور در حوزه جهانی رادیوداروها فعالیت کنیم که خوشبختانه این اتفاق رخ داد. تجربه خوبی بود که توانستیم با رقبای خود آشنا شویم و ببینیم دنیا به کدام سمت می رود. حرکت به سمت استانداردهای بین المللی و GMP اجتناب ناپذیر بود. فعالیت ها را ادامه داده و سال ۱۳۹۴ نخستین ارتباط خود را با بازارهایی مثل هند، مصر، عراق و گرجستان برقرار کردیم.

تا سال ۱۳۹۸ توانستیم محصولات مورد نیاز ۸۰ بیمارستان هند را تامین کنیم. سپس به سمت تامین نیاز بازار مصر رفتیم. ما با مصر هیچ رابطه سیاسی نداشتیم ولی محصولات خود را به ۱۲ بیمارستان مصر صادر می کردیم. به گونه ای این موضوع برای دولت مصر جذابیت داشت که در روزنامه های شان نوشتند: محصولات رادیو اکتیو ایران وارد قاهره شد و مورد توجه دولت آنها و ما قرار گرفت. با تلاش های فراوان و حضور در همایش ها و عرضه محصولات خود توانستیم وارد بازارهای عراق، سوریه، گرجستان، نیوزیلند، شیلی و... شویم.

این روند در حال گسترش بود که متأسفانه به تحریم سال ۲۰۱۸ برخورد کردیم و شرکت پارس ایزوتوپ جزو آخرین شرکت هایی بود که مورد تحریم قرار گرفت و به همین دلیل خطوط هوایی بین المللی ارتباط خود را با ما قطع کردند. مهم ترین عامل در بحث صادرات، حمل و نقل هوایی و دسترسی است که متأسفانه این ارتباط قطع شد.

پس از تحریم ها و تلاش چند ماهه موفق شدیم مجوز

حمل مواد خطرناک توسط خطوط هوایی داخلی را دریافت کنیم. اما به دلیل این که کنسلی های هواپیماهای ایرانی بسیار زیاد بود؛ به تدریج بازارها را از دست دادیم. با مصر ارتباط مان به طور کامل قطع شد، چون اصلاً پروازی به آن سمت نداشتیم. در حال حاضر رادیوداروهای مورد نیاز کشور عراق را به صورت هفتگی و از طریق مرز زمینی تحویل می دهیم.

بد نیست بدانید که از جمله سرفصل های بیانیه های سازمان جهانی غذا و دارو این است که دارو شامل تحریم نیست پس نباید مشکلی در حمل و نقل وجود داشته باشد. اما در واقعیت این گونه نیست و ما دچار چالش جدی شده ایم. برای ما فرقی ندارد بیمار در کجای کره خاکی است. ما تلاش می کنیم هر جا که هست کمکش کنیم. لازمه این کار، داشتن دسترسی ها و امکانات است.

علاوه بر این موارد، نقل و انتقال پول هم به دلیل تحریم ها با مشکل مواجه شده است. در حال حاضر چند محموله برای هند ارسال شده است، اما طرف مقابل نمی تواند پول ما را پرداخت کند و ما نمی توانیم پول حاصل از صادرات رادیوداروها را دریافت کنیم. زیرا تحریم هستیم و معامله و رفت و آمدی هم اتفاق نمی افتد. دغدغه بزرگ در زمینه تحریم دارو، همین موضوع است.

صادرات رادیوداروها با وجود همه چالش ها و مخاطرات، ارزآوری هم داشته است. حال نیز با وجود احداث مرکز ترا باید به جایگاهی برسیم که یک درصد از درآمد سالانه دنیا را داشته باشیم. اگر مسأله محدودیت دسترسی به حمل و نقل هوایی حل شود، این اتفاق دور از دسترس نخواهد بود. اکنون درآمد تجارت رادیوداروها حدود ۷ تا ۸ میلیارد دلار است و پیش بینی می شود این درآمد تا سال ۲۰۳۰ حداقل به ۱۵ میلیارد و حداکثر به ۳۰ میلیارد دلار برسد. چشم انداز ما تا سال ۱۴۱۰ این است که بتوانیم به ۲۰ کشور جهان رادیودارو صادر کنیم. اگر وقفه تحریم اتفاق نمی افتاد، به حتم به این مهم دست می یافتیم.

۵) پس از تحریم به مجامع بین المللی شکایت نکردید؟ آژانس تلاشی نکرد که این شرکت را از شرایط تحریم خارج کند؟

شعار آژانس بین المللی، اتم برای صلح است که از دل سخنرانی آیزنهاور رئیس جمهور وقت آمریکا در مجمع عمومی سازمان ملل استخراج شده است. سال ها بعد آقای آمانو مدیرکل اسبق آژانس، به اتم و صلح یک واژه دیگر که همان توسعه است، اضافه کرد. ماموریت آژانس استفاده از فناوری هسته ای برای آسایش و رفاه مردم است. انرژی یکی از محصولات فناوری هسته ای است و همه دستاوردهای این فناوری مانند برق، رادیودارو و... برای آسایش و رفاه مردم است.

ما ۱۰۰ درصد همسو با شعار آژانس حرکت کرده و اتم برای نجات انسان ها استفاده می کنیم. هدف مادر پارس ایزوتوپ در حوزه پزشکی هسته ای، تشخیص بهنگام و سریع هر بیماری و کاهش هزینه های درمان و در نتیجه کاهش ریسک مرگ و میر است. هرچه تشخیص به موقع و درمان مؤثرتر باشد؛ از یک عمل جراحی پرهزینه جلوگیری خواهد شد. اگر به موقع تشخیص انجام شود، عکس العمل درمانی، صحیح تر و سریع تر خواهد بود.

ما در زمینه صلح گام برمی داریم و به کاهش آلام مردم کمک می کنیم. چه برای کشور خود و چه برای تمام دنیا. صادرات رادیوداروها را انجام می دهیم. این حرفی بود که ما به خزانه داری آمریکا گفتیم. درحالی که گفته بودند که به علت وابستگی پارس ایزوتوپ به سازمان انرژی اتمی ایران، این شرکت باید در تحریم ثانویه بماند. ما گفتیم آیا برخلاف شعار و بیانیه آژانس حرکت کرده ایم؟ پس دلایل

این تحریم، مسائل دیگری است و باید علت این کار را در موارد سیاسی جست و جو کرد.

در حال حاضر شرکت پارس ایزوتوپ به سطحی از فناوری رسیده است که شانه به شانه شرکت های بزرگ دنیا در حوزه رادیوداروها حرکت می کند. انجمن پزشکی آسیا و تمام NGO های داخلی در حمایت از پارس ایزوتوپ بیانیه صادر کردند. تمام شرکت هایی که با ما کار می کردند به خزانه داری آمریکا نامه نوشتند. نماینده مادر هند به ترامپ نامه نوشت که شما سلامت مردم هند را به مخاطره انداخته اید. حتی مصری ها، عراقی ها و گرجستانی ها هم این کار را کردند. حتی پزشکانی نیز از انجمن پزشکی آمریکا به ترامپ نامه نوشتند. دنیا نسبت به تحریم پارس ایزوتوپ عکس العمل نشان داد، هرچند نتیجه ای نگرفتیم، ولی این اتفاق افتاد.

۶) و سخن پایانی

تأثیر فناوری هسته ای در حوزه های انرژی و سلامت را می بایست بیشتر مورد توجه قرار داد. در سال ۲۰۵۰ جمعیت جهان بیشتر از مجموع انرژی مصرفی جهان در کل تاریخ، انرژی مصرف خواهد کرد. بزرگ ترین دغدغه دنیا در آینده، مسأله تأمین انرژی است. ما باید از هم اکنون به فکر آینده باشیم، نه این که شعار بدهیم. انرژی در جهان امروز یک عامل راهبردی است و اغلب کشورهای جهان که دنبال اعمال قدرت هستند، نگاه خاص و ویژه ای به این مقوله دارند و تا سال ۲۰۴۰ بیش از نیمی از مردم جهان دچار کمبود آب می شوند. آلودگی های محیط زیست، کربن و گوگرد ناشی از سوخت های فسیلی و بالا رفتن دمای زمین از بزرگ ترین مشکلات بشر هستند.

سوخت های فسیلی بسیار محدود بوده و متعلق به نسل های آینده نیز هستند. باید بپذیریم که مقوله انرژی برای کشورهای صاحب قدرت نقش موتور محرکه اقتصاد و تولید ملی را دارد و تعیین کننده جایگاه آنها در دنیاست و در واقع تضمین کننده منافع و امنیت ملی آنها محسوب می شود. بنابراین در دو دهه آینده، تولید انرژی هسته ای و ساخت نیروگاه های اتمی به عنوان تنها راه خروج از بحران انرژی است زیرا دنیا به مصرف انرژی عادت کرده است.

و اما در حوزه سلامت، می دانیم که بیماری ها به شدت زندگی انسان ها را تحت تأثیر قرار داده اند و سرطان بعد از بیماری های قلبی و عروقی، دومین عامل مرگ و میر در جهان محسوب می شود. پیش از این سرطان یک بیماری معمول در کشورهای پیشرفته و توسعه یافته بود، ولی در حال حاضر بسیار نگران کننده است و حتی بسیاری از این کشورها برای مقابله با این بیماری مجهز نیستند. یکی از مهم ترین راه های پیشگیری، مقابله و مبارزه با سرطان که دشمن مشترک همه انسان ها بوده و عامل وحشتناک و ترسناک مرگ و میر در دنیاست، استفاده از ابزارهای فناوری هسته ای نظیر شتاب دهنده های الکترون، رادیوتراپی، پروتون تراپی، یون درمانی و به ویژه رادیوداروهاست. برای همین یکی از اهداف و برنامه های آینده شرکت پارس ایزوتوپ، تمرکز و تلاش برای تولید محصولات جدید و رادیوداروهای درمانی برای کاهش رنج و درد بیماران و مبارزه با این عامل مرگ و میر و ارتقای خدمات رسانی است و این مهم جز با سرمایه گذاری های فراوان، تلاش و همت بلند متخصصان این سرزمین که عرق وطن دارند؛ میسر نخواهد شد.

در پایان باید تأکید کنم که خواست و اراده فقط با شعار محقق نمی شود بلکه باید از خود شروع کنیم و منتظر دیگری نباشیم. ما در کشور بیشترین منابع و کمترین مشکل را در این زمینه داریم اما باید شیوه مدیریتی در این عرصه را اصلاح کنیم.

به امید روزهای بهتر...

درآمد تجارت

رادیوداروها حدود

۷ تا ۸ میلیارد دلار

است و پیش بینی

می شود این درآمد تا

سال ۲۰۳۰ حداقل به

۱۵ میلیارد و حداکثر

به ۳۰ میلیارد دلار

برسد. چشم انداز

ما تا سال ۱۴۱۰ این

است که بتوانیم

به ۲۰ کشور جهان

رادیودارو صادر کنیم

